

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lutego 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska (przewodniczący)
SSN Paweł Grzegorzczak
SSN Roman Trzaskowski (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa M. K.
przeciwko P. S. i W. B.
o rozwiązanie spółki,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 25 lutego 2022 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanych
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 5 lipca 2019 r., sygn. akt I AGa [...],

- 1) umarza postępowanie kasacyjne;**
- 2) zasądza od pozwanych na rzecz powódki M. K. po 270 (dwieście siedemdziesiąt) zł z tytułu zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego;**
- 3) oddala wniosek o zasądzenie kosztów postępowania na rzecz R. K.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 5 lipca 2019 r. Sąd Apelacyjny w (...) oddalił apelacje pozwanych P. S. i W. B., zaskarżające częściowo wyrok Sądu Okręgowego w K. z dnia 13 czerwca 2018 r., tj. w zakresie orzeczenia o rozwiązaniu spółki G. sp. j. w S. i częściowo o kosztach postępowania.

Wyrok Sądy Apelacyjnego pozwani zaskarżyli skargą kasacyjną. W piśmie z dnia 29 grudnia 2021 r. oświadczyli, że cofają tę skargę.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Cofnięcie skargi kasacyjnej nie podlega kontroli sądu, może być dokonane osobiście przez stronę i powoduje, że postępowanie kasacyjne podlega umorzeniu na podstawie art. 391 § 2 i art. 398²¹ k.p.c., dlatego też Sąd Najwyższy orzekł, jak w punkcie pierwszym sentencji (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 3 września 1998 r., I CKN 820/97, OSNC 1999, nr 2, poz. 40 i z dnia 29 września 2021 r., II CSK 417/20, niepubl.).

O kosztach postępowania orzeczono na zasadzie odpowiedzialności za wynik sprawy uznając pozwanych za stronę przegrywającą postępowanie kasacyjne w związku z cofnięciem skargi kasacyjnej i stosownie do regulacji art. 105 § 1 k.p.c. Odpowiedź na skargę kasacyjną złożona została w terminie i zawarto w niej wniosek o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego. Wniosek ten mógł zostać uwzględniony jedynie w odniesieniu do powódki M. K., gdyż rozstrzygnięcie Sądu pierwszej instancji oddalające powództwo R. K. nie zostało zaskarżone apelacją, a zatem zakres zaskarżenia skargą kasacyjną wyroku Sądu Apelacyjnego nie mógł obejmować i nie obejmował rozstrzygnięcia dotyczącego tego powoda. Powodowi R. K. nie był więc należny zwrot kosztów postępowania kasacyjnego, którego nie był stroną, a poniesione przez niego ewentualnie koszty wynagrodzenia pełnomocnika nie należą do kosztów celowej obrony w rozumieniu art. 98 § 1 k.p.c.

Wysokość kosztów zastępstwa prawnego powódki M. K. ustalono stosownie do § 10 ust. 4 pkt 2 w związku z § 8 ust. 1 pkt 24 i § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. poz. 1800 ze zm.).

O zwrocie opłaty od skargi kasacyjnej nie orzeczono ze względu na regulację art. 80 ust. 1 i art. 80a ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn. Dz. U. z 2021 r., poz. 2257 ze zm.).